

Krzysztof Walenta

Leśno, gm. Brusy, woj. bydgoskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 19, 100

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KROLOWE, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko J

patrz
neolit

LESNO, gm. Brusy
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadzi dr Krzysztof Walenta. Finansował Uniwersytet Łódzki. Dziesiąty sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe kultury wielbarskiej z okresu rzymskiego.

Przebadano 2, 5 ara w płaskiej części cmentarzyska oraz kurhan nr 4. Wykopy w płaskiej części cmentarzyska nawiązywały bezpośrednio do wykopów z ubiegłego roku. Odkryto w nich 2 groby popielnicowe kultury łużyckiej, w tym jeden znacznie uszkodzony, grób popielnicowy kultury pomorskiej, grób skrzynkowy kultury pomorskiej zawierający jedną popielnicę bez wyposażenia, 3 groby popielnicowe kultury wielbarskiej i 2 groby szkieletowe kultury wielbarskiej. W grobach popielnicowych stwierdzono następujące wyposażenie - grób nr 7 zawierał glinianą miseczkę, fragment brązowej zapinki A. III, przęślik gliniany oraz fragmenty stopionego szkła i brązu; grób nr 10 uszkodzony zawierał fragmenty brązowej zapinki, fragmenty brązowych okuć; grób nr 12 wkopany w jamę grobu szkieletowego nr 11 wyposażony był w brązowe okucie w kształcie trójkąta równobocznego. Groby szkieletowe wyposażone były - grób nr 8: 3 zapinki brązowe A. III, 58, brązową klamerkę esowatą, brązową sprzączkę do pasa, brązowe okucie pasa, brązową igłę oraz przęślik. Grób nr 11 zawierał szczątki organiczne będące zapewne pozostałością skrzyneczki, które po odpowiednim zabezpieczeniu wyeksploatowano w całości i przekazano do pracowni konserwatorskiej. W czasie badań laboratoryjnych, które w momencie przygotowywania sprawozdania nie były zakończone, wśród szczątków organicznych stwierdzono liczne zakończenia pasa, sprzączkę do pasa, żelazny nóż w pochwie oraz dwie oselki. Można się spodziewać, że liczba przedmiotów znajdujących się pierwotnie w skrzyneczce możliwie będzie do określenia dopiero po zakończeniu badań konserwatorskich.

W płaskiej części cmentarzyska odkryto niewielki fragment wieńca kamiennego oznaczonego nr 10. W przypuszczalnym centrum wieńca znajdowała się jama grobu szkieletowego z wyraźnym śladem po wkopie rabunkowym. Na dnie jamy grobowej odkryto: paciorek bursztynowy, 2 szklane paciorki melonowate, 2 paciorki gliniane oraz brązowe złącze ogniwkowe. Ponadto w płaskiej części cmentarzyska odkryto liczne skłiska ceramiki kultury łużyckiej.

Objęty badaniem kurhan nr 4 zlokalizowany był w centrum cmentarzyska. Nasyp kurhanu zawierał kamienne jądro i otoczony był obstawą kamienną, która w części SE otoczona była ła pianie wieloboku. W centrum kurhanu znajdowała się jama grobu szkieletowego, w którą wkopany był grób jamowy z przemytymi kośćmi. Grób jamowy wyposażony był w brązową zapinkę A. V, i fragment brązowego okucia. W grobie szkieletowym stwierdzono następujące wyposażenie: 3 brązowe zapinki A. III, 58, brązową bransoletę drucikową, brązową sprzączkę do pasa, brązową klamerkę esowatą, 3 paciorki szklane, brązową igłę oraz gliniany przęślik.

Badania będą kontynuowane.

LISOWICE, gm. Prochowice
woj. legnickie

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadzi mgr Cezary Bańko przy współudziale Jacka Łuszczka. Finansował KZA na woj. legnickie. Drugi sezon badań. Osada kultury łużyckiej /VE B-HC/, przeworskiej /OWR faza D/ i wczesnośredniowieczna /VI/VII-XIII w./.

Odkryto 18 jam i 14 stupów kultury łużyckiej, wśród których na uwagę zasługuje obiekt określony jako studnia. Na okres wpływów rzymskich datowano 8 jam, 2 paleniska, 1 piec kopulasty oraz 26 stupów. Dokonano także eksplorację dwóch dwukomorowych pieców garncarskich odkrytych w sezonie poprzednim. Piec nr 1 okrągły /2,25 x 2,10 m/ posiada krótki, tunelowy wlot otwarty na jamę przypieczową, długości 190 cm. Piec nr 2, zbitany konstrukcyjnie do pierwszego, był mniejszy /1,85 x 1,10 m, jama przypieczowa dł. 1,4 m/. Z obydwóch pieców zachowały się komory paleniskowe wraz z filarami, resztki ruszów oraz dolne fragmenty kopuły.

Obiekty wczesnośredniowieczne reprezentowane są przez dwa budynki mieszkalne /VI/VII-VIII i VIII-X w./ oraz dwie jamy i jedno palenisko z X-XIII w. Prócz nich odkryto także kilkadziesiąt jam i stupów o nieokreślonej chronologii.

Materiał po opracowaniu przekazany zostanie do Muzeum w Głogowie.

Badania zakończono.

ŁĘG RECZYŃSKI, gm. Ręczno
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit